

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 6Er/1023/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5616203793
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Matej Maxa
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2019:5616203793.2

Uznesenie

Okresný súd Liptovský Mikuláš vo veci exekúcie oprávnených: 1./ mal. R. M. E., nar. X. XX. XXXX, bytom K.. L. XXXX/X, Z., 2./ mal. N. H. E., nar. XX. X. XXXX, bytom K.. L. XXXX/X, Z., obaja zák. zast. T. C., nar. XX. X. XXXX, bytom K.. L. XXXX/X, Z., pr. zast. AK JUDr. Silvia Tatarková, s.r.o., so sídlom Škultétyho 472/10, Martin, IČO: 36 868 108, proti povinnému: T. E., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, F. D., pre vymożenie uloženej povinnosti zaplatiť dlžné výživné a bežné výživné, vykonávanej súdnym exekútorom JUDr. Petrom Krištofkom, so sídlom Exekútorského úradu A. Pietra 10645/17, Martin, pod sp. zn. Ex 8203/2016, o podaných námietkach proti exekúcii, takto

rozhodol:

Námietky povinného proti exekúcii sa z a m i e t a j ú .

odôvodnenie:

1. Pred súdnym exekútorom JUDr. Petrom Krištofkom sa dňa 9. 5. 2016 začalo exekučné konanie pod sp. zn. Ex 8203/2016 na vymożenie uloženej povinnosti zaplatiť dlžné výživné a bežné výživné, uloženej rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 12P/175/2011 zo dňa 1. 10. 2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6CoP/119/2012 zo dňa 19. 12. 2012. Súdny exekútor začal vykonávať exekúciu po získaní poverenia č. 5505 063869 zo dňa 26. 5. 2016, ktoré vydal Okresný súd Liptovský Mikuláš na vymożenie uloženej povinnosti zaplatiť oprávnenému 1./ dlžné výživné 244,45 eura za obdobie od 1. 2. 2016 do 30. 4. 2016 a ďalej bežné výživné vo výške 100,- eur mesačne od 1. 5. 2016 a oprávnenej 2./ dlžné výživné 195,56 eura za obdobie od 1. 2. 2016 do 30. 4. 2016 a ďalej bežné výživné vo výške 80,- eur mesačne od 1. 5. 2016, a trovy exekúcie.

2. Súdny exekútor postúpil súdu dňa 1. 3. 2019 včas podané námietky povinného proti exekúcii. Povinný odôvodnil podané námietky tým, že podáva návrh na zníženie výživného. Do tejto situácie sa nedostal úmyselne a jeho životná úroveň padla na úplné minimum. Vďaka tejto exekúcii má problém zamestnať sa a užívať svoju terajšiu rodinu. Exekúcia je prehnaná a priam neúnosná pre samotné prežitie.

3. Zákonná zástupkyňa maloletých oprávnených vo svojom vyjadrení uviedla, že povinný sa dostal do nepriaznivej situácie vlastným pričinením, pretože si zobral veľa pôžičiek, ktoré nedokáže splácať. Žije v spoločnej domácnosti s priateľkou, ktorá sa má podieľať na chode domácnosti. Je zamestnaný ako živnostník a naschvál si nezakladá účet, aby mu ho exekútor nemohol zablokovať. Dcéra jeho priateľky nie je dcérou povinného, má vlastného otca, od ktorého môže priateľka povinného žiadať zvýšené výživné. Povinný na pojednávaní stiahol žiadosť o zníženie výživného. Matka ďalej žiadala preveriť príjmy povinného v období, keď pracoval v zahraničí. Sama podľa vlastného vyjadrenia pracuje v Bille ako pekárka, stará sa o deti a má splátky. Právna zástupkyňa k vyjadreniu matky dodala, že z právneho hľadiska považujú námietky za irelevantné, a navrhujú, aby súd na ne neprihliadal a exekútor konal vo veci v zmysle platnej legislatívy.

4. Súdny exekútor na opakovanú výzvu súdu predložil dňa 20. 6. 2019 exekučný spis, a zároveň uviedol, že trovy exekúcie si vyčíslil v upovedomení o začatí exekúcie ako odmenu 698,- eur (10 % z trojročného

plnenia vymáhaného výživného), DPH 139,60 eura a hotové výdavky 19,- eur, spolu 856,60 eura. V priebehu konania došlo k zvýšeniu výživného, trovy exekúcie po zvýšení pohľadávky nenavýšil. Povinný uhradil v priebehu výkonu exekúcie priamo oprávneným v období 9. 5. 2016 - 14. 10. 2018 spolu 4.000,- eur.

5. Z predloženého exekučného spisu mal súd preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 20P/44/2015 zo dňa 19. 2. 2016, právoplatným 26. 5. 2016, bol povinný zaviazaný platiť zvýšené výživné na oprávneného 1./ vo výške 145,- eur mesačne od 1. 1. 2015 a na oprávnenú 2./ vo výške 105,- eur mesačne od 1. 1. 2015, vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Vo zvyšku súd návrh zamietol a nedoplatok na výživnom od 1. 1. 2015 do 31. 1. 2016 v celkovej výške 585,- eur na oprávneného 1./ a 325,- eur na oprávnenú 2./ povolil splácať u oprávnených po 20,- eur resp. 10,- eur mesačne.

6. Súd si napokon vyžiadal správu o stave konania o návrhu povinného na zníženie výživného. Okresný súd Martin uznesením sp. zn. 19P/29/2019 zo dňa 10. 5. 2019, právoplatným 8. 6. 2019, konanie o návrhu otca na zníženie výživného na maloleté deti zo dňa 11. 2. 2019 zastavil a vyslovil, že žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

7. Podľa § 243h ods. 1 prvej vety Exekučného poriadku, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

8. Podľa § 50 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom do 31. 3. 2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“), povinný môže vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. To isté platí, ak sa namieta, že oprávnený alebo povinný nie sú právny nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule. Námietky musia byť odôvodnené a na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliadne. Ak po podaní námietok exekútor upustil od vykonania exekúcie (§ 46), o námietkach netreba rozhodnúť.

9. Podľa § 38 ods. 2 Exekučného poriadku, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa tohto zákona, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.

10. Konanie o námietkach povinného proti exekúcii je sporom o začatie exekúcie, kde exekučný súd na základe námietky povinného rozhoduje o tom, či sa exekúcia začala oprávnene a podmienky uvedené v § 38 ods. 2 Exekučného poriadku sú ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie splnené. Exekučný súd je pri rozhodovaní o podaných námietkach viazaný ustanovením § 50 Exekučného poriadku, ktoré ho oprávňuje skúmať len to, či nastali skutočnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku po vzniku exekučného titulu do podania návrhu na vykonanie exekúcie (§ 36 ods. 2 Exekučného poriadku). Neskúma však už vecnú stránku exekučného titulu, ale len tie okolnosti, ktoré nastali po jeho vzniku (po dni vydania rozhodnutia). V predmetnej exekučnej veci je exekučným titulom rozsudok Okresného súdu Martin sp. zn. 12P/175/2011 zo dňa 1. 10. 2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6CoP/119/2012 zo dňa 19. 12. 2012, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 27. 12. 2012. K zvýšeniu výživného došlo na základe rozsudku Okresného súdu Martin sp. zn. 20P/44/2015 zo dňa 19. 2. 2016, ktorý nadobudol právoplatnosť 26. 5. 2016 a vykonateľnosť 21. 6. 2016.

11. Povinný sa vo svojich námietkach obmedzil na tvrdenia týkajúce sa svojej nepriaznivej finančnej situácie. Skutočnosti týkajúce sa majetku povinného sú predmetom zisťovania zo strany súdneho exekútora, ktorý je tiež zodpovedný za riadne vykonanie exekúcie. Pokiaľ súdny exekútor dospeje k záveru o nemajetnosti povinného, podá súdu podnet na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku. Rovnako tak nič nebráni oprávneným, aby sami podali návrh na zastavenie exekúcie pre nemajetnosť povinného. Predmetná exekúcia sa (napriek značnému časovému odstupu) nachádza v štádiu po udelení poverenia na jej vykonanie, keď súdny exekútor ešte len doručil povinnému upovedomenie o začatí exekúcie. Ukončenie exekúcie len na základe podania povinného by bolo v tomto štádiu konania predčasné. Navyše, povinný ani netvrdil, že je nemajetný (t. j. že jeho majetok nestačí ani na úhradu trov exekúcie), z jeho námietok vyplýva len to, že považuje exekúciu za neprimeranú,

príčom svoje pomery nijakým spôsobom nepreukázal. Súd pritom nemôže súhlasiť s tvrdením povinného o neprímeranosti exekúcie; súdny exekútor postupoval v súlade so zákonom, pričom si ani neuplatnil odmenu zo zvýšeného výživného. Skutočnosť, že povinný zrejme nemá dostatočné prostriedky na jednorazové vyplatenie exekúcie, nebráni jej vykonávaniu, pretože pohľadávku je možné od povinného vymáhať postupne. Navyše, v danom prípade je potrebné sledovať predovšetkým záujem maloletých detí, pričom súd pripomína, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov (§ 62 ods. 5 Zákona o rodine). V tomto zmysle má aj dlh na výživnom prednosť pred inými záväzkami povinného, a ide tiež o prednostnú pohľadávku v zmysle Exekučného poriadku. Napokon nemožno prehliadnuť, že pomery na strane povinného resp. oprávnených skúma predovšetkým poručenský súd v základnom súdnom konaní. Povinný takéto konanie o zníženie výživného síce inicioval, avšak podaný návrh vzal späť. Exekučný súd nie je oprávnený v tomto smere nahrádzať základné konanie.

12. Z podania exekútora vyplýva, že povinný uhradil v priebehu exekúcie na vymáhanú pohľadávku najmenej sumu 4.000,- eur. Takýmito úhradami však nedošlo k úplnému splneniu povinnosti ku dňu vydania tohto rozhodnutia, keďže v predmetnej exekúcii sa vymáha aj bežné výživné, a táto povinnosť predstavuje spolu 250,- eur mesačne, t. j. 3.000,- za kalendárny rok (po zvýšení výživného od 1. 1. 2015). Nevyhnutnou podmienkou prípadného zastavenia exekúcie pre ďalšie bežné výživné do budúca by bolo úplné splatenie dlžného výživného povinným (ku dňu rozhodovania súdu) a trov exekúcie, a dôvodná existencia predpokladu, že povinný bude bežné výživné uhrádzať dobrovoľne. Pre úplnosť súd dodáva, že povinný je chránený pred neprímeraným rozsahom exekúcie tak, že odmena exekútora sa v tomto prípade počíta z trojročného plnenia bez ohľadu na to, ako dlho bude exekučné vymáhanie bežného výživného prebiehať.

13. Vzhľadom na vyššie uvedené tak možno konštatovať, že povinný dobrovoľne nespĺnil, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, pričom v námietkach neuviedol žiadnu skutočnosť, ktorá by bránila exekúcii. Preto súd nemal inú možnosť, ako námietky proti exekúcii ako nedôvodné zamietnuť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné. Proti tomuto uzneseniu môže ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané, podať sťažnosť v lehote 15 dní od jeho doručenia, na Okresný súd Liptovský Mikuláš, písomne v 3 vyhotoveniach.

V sťažnosti sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému uzneseniu smeruje, v čom sa postup alebo uznesenie súdu považuje za nesprávne a čoho sa sťažovateľ domáha. Rozsah, v akom sa uznesenie napáda, môže sťažovateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie sťažnosti. V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

O sťažnosti rozhoduje súd prvej inštancie spravidla bez nariadenia pojednávania. Ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne. Ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.